

Lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971: 291);

utfärdad den 31 maj 1974.

SFS 1974: 357

Utkom från trycket
den 13 juni 1974

Kungl. Maj:t förordnar med riksdagen¹ att 34 och 51 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) skall ha nedan angivna lydelse.

→ 34 § Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,

2. avvisat ombud eller biträde,

3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,

4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,

5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,

6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd eller

7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet.

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets utgång.

¹ Prop. 1974:78, JuU 14, rskr 233.

51 § Den som anlitas som tolk vid muntlig förhandling skall inför rätten avlägga ed eller försäkran, att han efter bästa förstånd skall fullgöra sitt uppdrag. Finnes anledning antaga att han skall erhålla ytterligare sådana uppdrag av rätten, får han avlägga ed eller försäkran som avser även framtida uppdrag.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

CARL GUSTAF

CARL LIDBOM
(Justitiedepartementet)

